

“Per què ens entristim els homes?”

Benaurada ets perquè has cregut, diu Isabel a la nostra Mare. —La unió amb Déu, la vida sobrenatural, comporta sempre la pràctica atractiva de les virtuts humanes: Maria porta l'alegria a la llar de la seva cosina, perquè «porta» Crist. (Solc, 566)

12 de maig

No concediu el més petit crèdit als qui presenten la virtut de la humilitat com un apocament humà, o com una condemna perpètua a la tristesa. Sentir-se fang, adobassat amb grapes, és una font contínua d'alegria; significa que hom es reconeix poca cosa davant de Déu: infant, fill. I, ¿hi ha alegria més gran que la de qui, sabent-se pobre i feble, també se sap fill de Déu? Per què ens entristim els homes? Perquè la vida a la terra no s'esdevé tal com nosaltres personalment ho esperàvem, perquè sorgeixen obstacles que impedeixen o dificulten de tirar endavant cap a la satisfacció d'allò que pretenem.

Res d'això no passa, quan l'ànima viu aquesta realitat sobrenatural de la seva filiació divina. *Si Déu està de part nostra, qui se'ns posarà en contra?* (Rom VIII, 31). Que s'entristeixin els qui s'obstinen a no reconèixer-se fills de Déu, ho he anat dient sempre. (Amics de Déu, 108)

.....

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca/dailytext/per-que-ens-entristim-els-homes/> (28/02/2026)